

Πρόγραμμα νέου ποιητικοῦ διαγωνισμοῦ.

ΕΚ ΛΕΥΚΑΔΟΣ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐν Λευκάδι στρατοπέδου :

Ἀπὸ εἰκοσήμερον εἴμεθα ἐνταῦθα. Μίαν ἡμέραν τακτικά δὲν ἐλάβομεν ἔτι τὸν ἄρτον μας, διότι εἰς καὶ μόνος ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ διατιθέμενος κλίβανος δὲν ἐξαρκεῖ εἰς ὑπερσίαν ἑξ ὧν χιλιάδων ἀνδρῶν. Ὑπῆρξαν ἡμέραι, καθ' ἃς μικροῦ ἐδέησε νὰ μείνωμεν ἄσιτοι. Μόλις δὲ κατόρθουται νὰ οἰκονομῇται ἡμῖς. Μάλιστα τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ἐκάστη ἐνωμοτία ἐκ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἀνδρῶν δὲν ἔλαβεν ἢ μόλις δύο ἢ τρεῖς κουραμάρας, τῶν δόποιων καὶ ἡ ποιότης εὐκόλως κατανοεῖται.

Φαντάσου πρόνοιαν περὶ αὐτῆς τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ ἐπειτα ὑπόμεινε καὶ τὸν «Αἰῶνα» πολεμικὸν ἀκριβῶς καθ' ὃν χρόνον ὁ Πόλεμος κουμουνδουροδέσμιος ἀπάγεται εἰς τὰς γερμανικὰς καλλένδας. Δὲν ἐντρεπόμεθα ! Μόνον νὰ μὴ κυττάζωμεν εἰς τὰ παράθυρα φροντίζει ὁ κ. Σούτσος ἐκδίδων διαταγὰς ἐπὶ δικταγῶν, ὥσπερ νὰ ἐπρωγον καὶ τὰ μάτια. Καὶ τί ; νομίζετε γυναῖκες ; Γυναῖκες δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Λευκάδι, ἀλλὰ μούμαι ἐψιμυθιωμέναι μὴ τολμῶσαι δῆθεν νὰ σε ἀντικρύσωσιν ἢ ἀπὸ τῶν χαραγμάδων ἐν καιρῷ ἡμέρας, ἀλλ' ἵκαναί νὰ σε γυμνώσωσιν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Ἀπέναντι τοιαύτου τερατώδους ἀσχήμου ὠραίου ἡμίσεως φαντάσθητε ἀνάλογον τὸ ἕτερον ἀσχημον ἡμῖς· ρυπαρὸν καὶ βράκένδυτον, οἷον ἐν ἐλαιοτριβείοις διαιτώμενον, ἀνυπόδητον καὶ μὲ ὀμβρέλλαν, τὴν κεφαλὴν ἀνδουλὴν πιναρῷ περιδεδεμένην καὶ μὲ φαβορίταις, ἀξέστον δὲ καὶ χυδαῖον εἰς πρωτοφανῇ βυθμόν, καθότι ὁ τιμαριωτισμὸς δὲν ἐπέτρεψεν ἔτι αὐτῷ τὴν ἀνατολὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐννοουμένων ἐλευθεριῶν. Ἐκ τούτων πάντων κατ' ἀναστροφὴν τοῦ αἰῶα ἡ μορφή τοιαύδε καὶ ἡ ψυχὴ δύνασθε νὰ ἔχητε καὶ τῆς πόλεως αὐτῶν τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας ἀντίθεσιν ποιεῖ ὁ σύμπαρ τόπος καὶ ἰδίως ἡ θέσις ἐν ᾗ στρατοπεδεύομεν· ὅλη ρωμάντζα. Πλὴν τοῦ βορβόρου καὶ τῆς δυσωδίας, δι' ὧν ἐναγωνίως καὶ ἀτρυκτιῶν τις διέρχεται τὴν πνιγρὰν ταύτην τρώγλην μᾶλλον ἢ πόλιν, δυσχερεστερὰν καθίστησι τὴν ἐν αὐτῇ διατριβὴν καὶ ἡ δυσχέρεια τῆς συναλλαγῆς, ἐλλείψει νομισματικῶν κερματίων, ἅτινα ἐν ὑπερτιμῇ μεταβιβάζονται εἰς Πρέβεζαν. Ὡς δ' ἐκ τούτου οἱ εἰσερχόμενοι εἰς κατάστημα ἀναπολοῦσι τὰ ρυπαρά καπηλεῖα τῶν Ἀθῶν τοῦ Οὐγκῶ ἢ καφεῖα πεντάπηχη μόλις καὶ πνικτικά· δὲν ἐρωτᾶσθε : Τί ἀγαπάτε, ἀλλ' ἂν ἔχετε ψιλὰ, διότι ἄλλως οὐδὲ καφὲς ὑπάρχει πρὸς δόσιν. Τούλάχιστον ἀπολαύομεν ὑγείας ἄκρας καὶ τοι τὸ ἐκ Κερκύρας ἐλθὼν ἐβδομον τάγμα μᾶς ἔφερε καὶ πέντε ἐφλογιῶντας.

Καὶ τὸ ἐξῆς κωμικόν. — Στρατιώτης παρουσιάζεται προχθὲς νὰ ζητήσῃ ἡμερησίαν ἀδειαν — Τί νὰ τὴν κάμῃς ; Νὰ πᾶ νὰ κατοικήσῃ. — !!! — Δὲν εἶχεν ἄδικον ἐν τούτοις, διότι τοσοῦτο τοῦ στρατοπέδου ἀφίστανται τὰ οὐρητήρια.

Ὑνταξίς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» μετὰ τοῦ περὶ αὐτοῦ τῶν λογίων νέων ἐκπληκτος ἐκ θαυμασμοῦ κοινωνικὰς τρόπαια τοῦ συγγραφέως τοῦ αἰωνία τῆς θείου καὶ Περικλέους ἀπεφάσισε νὰ καταρτίσῃ τὸν διαγωνισμὸν σκοπὸν ἔχοντα τὴν ἐξύμνησιν ἡρωϊκῶν, στιχοῦργικῶν καὶ διπλωματικῶν θρι-κ. Ἀγγέλου Βλάχου, νῦν γενικοῦ γραμματέως τοῦ ἐξωτερικῶν διότι ἡ γραφικὴ ἱκανότης τοῦ χαρακτηρ αὐτοῦ ἀπαρτίζουσιν ὁμολογουμένως τὸν ὑψηλὸν τύπον τῆς ἡμιμαθείας καὶ ρακογραφίας τῶν συγγραφέων καὶ προσκαλεῖ πάντας τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος ποιητὰς ἵνα συμμεθεξωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον διὰ τῶν προϊόντων τῆς Μούσης αὐτῶν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

1) Τὰ ποιήματα λυρικά ἢ δραματικὰ πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ *Μὴ Χάνεσαι* μέχρι τῆς 20 Μαΐου ἐνεστώτος ἔτους μετὰ φάκελλον ἐνσφράγισταν περιέχοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐπιγραφόμενον διὰ τινος ρητοῦ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ταυτότητος.

2) Τὰ λυρικά ποιήματα δέον νὰ μὴ ᾖναι βραχύτερα τῶν ἐξήκοντα στίχων καὶ μεγαλύτερα τῶν ἑκατοπεντήκοντα, τῶν δραματικῶν δὲ ἡ ἔκτασις ἀφίεται εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ ποιητοῦ.

3) Ὁ ποιητὴς τοῦ νικήσαντος ποιήματος θέλει λάβει ἀμοιβὴν διακοσιὰ δραχμῶν.

4) Τριμελὴς ἐπιτροπὴ θὰ κρίνῃ τὰ ποιήματα, ἀπαρτιζομένη ὑπὸ τῶν κ. Βλασίου Γαβριηλίδου, συντάκτου τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*, Ἰωάννου Καμπούρογλου συντάκτου τῆς *Ἑφημερίδος* καὶ Κωνσταντίνου Ἱεροκλέους δημοσιογράφου, εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐν περιπτώσει παραιτήσεως μέλους τινος τῆς ἐπιτροπῆς θέλει ἐκλεγῆ ἕτερον.

5) Ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀγῶνος θέλει ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθουσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τούτῳ ζητηθησομένῃ ἀπὸ τῆς Πρυτανείας τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν πρῶτην Ἰουνίου.

Εἰ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι οἱ νέοι ποιηταὶ τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν αἰσθανθῇ κατὰ βάθος τὴν ἀξίαν τοῦ ὑποκειμένου τοῦ παρόντος διαγωνισμοῦ καὶ ὅτι δὲν θὰ λείψῃ ἀπ' αὐτῶν ἡ δέουσα ἐμπνευσις, οὐχ ἥτιον φρονεῖ πρὸς τελείαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, νὰ ὑποδείξῃ ἀπλῶς πρὸς ὑπόμνησιν τοὺς κυριωτέρους χαρακτήρας οὓς δέον νὰ φέρωσιν τὰ διαγωνισθησόμενα ἔργα.

Ἀνάγκη κατὰ πρῶτον νὰ ὑποδειχθῇ πῶς αἱ συχνὰ μεταφράσεις καθήρτισαν βαθμυδὸν ἀνευ ἄλλων κεφαλαίων καὶ τὸν πρωτότυπον συγγραφέα καὶ νὰ ἐρευνηθῇ τὸ ζήτημα πότερον ἐν τῇ φήμῃ τοῦ κ. Βλάχου βαρύνει περισσότερον, αἱ μεταφράσεις αὐτοῦ ἢ τὰ πρωτότυπα ἔργα. Πρέπει νὰ παρασταθῇ ὡς ζωηρῶς ἐν τῷ ὕμνῳ τινὲς ἐκ τῶν πολλῶν ἡρωϊκῶν τῶν ἀπάντων τοῦ κ. Βλάχου, πρὸς τὴν ἀκριβὴν ὥς πεζογράφος καὶ στιχογράφος, ὡς ἀρθρογράφος, καὶ ὡς κριτικὸς φιλόλογος, ὡς γραμματικὸς, ὡς ἀνθρωπός, κτλ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεκδέχεται ἐκ τοῦ ζήλου τῶν διαγωνισθησάντων ἀξιοπρεπῆ ἐκδοσιν τοῦ παρόντος ποιητικοῦ ἀ-

Ἀθήναις 1 Μαΐου 1881

Ἡ Ἐπιτροπὴ.